ANUL VI. No. — 1543

EDIŢIA A DOUA

DUMINICA 6 IUNIE 1893.

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din *Judeţe* şi *Streinătate* prin mandate postale
Un an în ţară 30 lei; în streinătate 50
Şease luni „ 15 „ „ „ 25
Trei luni „ 8 „ „ „ 13

Un număr în streinătate 15 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te fereşti Române de cuiŭ strein în casă
V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc:
NUMAI la ADMINISTRAŢIE
din **Străinĕtate,** direct la administraţie şi **la toate oficiele de publicitate.**
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . . 8,— „ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 lei rândul.
La Paris, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul **la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
No. 3 — STRADA BISERICA ENI — No. 3

SCRISOAREA UNUI DINASTIC

Bucureştĭ 6 Iunie 1893

D-le Beldimanŭ!

A ajuns vremea ca eŭ, dinastic, să-ţĭ scriŭ D-tale, antidinastic, să-ţĭ scriŭ pentru a-ţĭ spune că vĕd cu părere de rĕŭ că a început să-ţĭ iasă dreptatea la lumină.

Am urmărit de aproape atentatul celor 12 ofiţerĭ şi am căutat să-mĭ daŭ bine socoteală de ceea ce este această infamie, care m'a revoltat în adâncul sufletuluĭ meŭ. Am căutat să aflu de cine este urzită, de cine a fost executată şi ce urmărĭ a avut această celebră infamie.

Inainte de atentat, ceteam *Adevĕrul* cum citeam toate ziarele, saŭ maĭ toate; — după atentat, l'am cetit cu sfinţenie în fie-care zi.

Inainte de atentat, când vedeam atacurile contra Regeluĭ şi principeluĭ Ferdinand, mĕ întrebam care este cauza de nu vi se face un proces de presă, şi îmĭ explicam acest lucru prin două motive:

1). că Regele s'ar opune; experienţa făcută cu darea în judecată a D-luĭ Panu fiindu-ĭ suficientă pentru a vedea că o dare în judecată servă maĭ mult la popularizarea ziaruluĭ de cât la alt-ceva;

2) că guvernul conservator fiind întemeĭetorul, în cea maĭ mare parte, a ziaruluĭ *Adevĕrul*, nu-ĭ convine a vĕ pune în poziţie să descoperiţĭ uneltirile ce făcea, nu sunt şase anĭ, contra dinastieĭ actuale.

Imĭ ziceam pe de altă parte — şi aceasta îmĭ părea principalul argument — că Regele nu voeşte să arĕte că ar avea cunoştinţă măcar de atacurile ce i-le adresezĭ.

Şi gândindu-mĕ la toate acestea atribuiam succesele ziaruluĭ D-tale curiozităţeĭ publiculuĭ de a găsi în el o campanie virulentă contra celeĭ maĭ marĭ autorităţĭ a Statuluĭ, şi de curajul de a vorbi lămurit în toate ocaziunele şi tuturor oamenilor carĭ intră prin ocupaţiunele lor în domeniul public, — de şi câte o dată aprecierile D-tale eraŭ greşite.

Astăzĭ, în-cotro mĕ întorc, vĕd un numĕr din *Adevĕrul*, şi îmĭ închipuesc că nicĭ un organ de publicitate nu are un tiragiŭ atât de mare.

Să nu fie oare un semn al timpurilor?

De netăgăduit este astăzĭ că toate simpatiile publiculuĭ sunt cu D-ta şi, acest lucru trebue să te console de toate mişeliile ce s'aŭ urzit contra D tale, dar pe de altă parte trebue să pue la gândurĭ şi pe guvern şi pe Rege.

Atentatul de la 20 Maiŭ a avut darul de a te pune faţă în faţă cu principele Ferdinand şi cu M. Sa Regele.

Atitudinea guvernuluĭ, a principeluĭ Ferdinand şi a Regeluĭ, de la 20 Maiŭ până astăzĭ, a avut darul de a arata cine a urzit această infamie, prin ce s'a executat şi cine este rĕspunzĕtor de ea.

Intr'adevĕr, este astăzĭ cunoscut de toată ţară că, în seara de 20 Maiŭ, nicĭ o autoritate publică, nicĭ un procuror—civil saŭ militar—nicĭ o autoritate administrativă de orĭ ce natură nu s'a mişcat, cel puţin pentru a face un simulacru de anchetă. Deja printr'aceasta se putea vedea că toate autorităţile aprobă faptul. Dar se putea zice că, surprinse fie-care din aceste autorităţĭ, nu ştieaŭ ce mĕsurĭ să ia. A doua zi, a treia zi, a patra zi, ar fi putut să se pue în mişcare. — Nimic! Nu s'a făcut nimic!

Un fapt pe care l'aĭ semnalat în ziarul D-tale, fapt pe care vĕ mărturisesc că mĕ refuzam a-l crede, şi pe care sunt obligat a-l crede astăzĭ, este că unul din ofiţeriĭ batalionuluĭ de vênătorĭ s'a dus imediat la Palat—neapărat pentru a raporta principeluĭ Ferdinand bravura de la redacţia *Adevĕruluĭ*, pentru ca, la rîndul seŭ, primul comandant al batalionuluĭ, moştenitorul Tronuluĭ, să o raporteze şi el Regeluĭ.

Toate ziarele scrieaŭ a treia zi despre acest atentat; toată lumea nu vorbea de cât despre aceasta: era imposibil ca Regele şi principele Ferdinand să nu-l fi aflat a doua zi chiar, dacă nu-l aflase chiar în seara de 20 Maiŭ, din raportul prefectuluĭ de poliţie.

Dar să presupunem că l-aŭ aflat, şi aŭ zis că de oare-ce nu te plângĭ în mod oficial nu aŭ a se ocupa de fapt, de şi constituea un învederat atentat la libertatea preseĭ, chestiune cu totul de ordine publică.

Am vĕzut însă că aĭ dat o petiţiune, în toată regula, D-luĭ comandant al corpuluĭ al 2-lea de armată şi că, ducêndu-te a cere rezultatul petiţiuneĭ D-tale, aĭ fost trimis de la Ana la Caiafa şi pus în imposibilitate de a avea vre un rezultat.

Printr'acest fapt, autorităţile Statuluĭ aŭ pus vêrf inepţieĭ lor;—complicitatea tuturor este astă-zĭ evidentă.

Pus dar faţă în faţă cu principele Ferdinand, acesta a trimis pe ofiţeriĭ batalionuluĭ sĕŭ să te stâlcească în redacţie.

A făcut aceasta cu consimţimêntul ministruluĭ de rezbel, al comandantuluĭ corpuluĭ al 2-lea de armată, al comandantuluĭ pieţeĭ Bucureştĭ, al prefectuluĭ poliţieĭ şi al procurorilor civilĭ.

A făcut aceasta cu consimţimêntul Regeluĭ.

Toţĭ aceştia s'aŭ sfătuit cum să stâlcească pe un bĕtrân redactor de ziar, chiar în redacţia ziaruluĭ, şi dacă nu s'aŭ sfătuit toţĭ înainte de fapt, s'aŭ făcut complicĭ prin aprobarea ce aŭ dat faptuluĭ şi prin denegarea de dreptate ce aĭ suferit din partea lor.

Rolul principeluĭ Ferdinand şi al Regeluĭ Carol, într'această denegare de dreptate, are ceva odios în el, căcĭ acestor principĭ, din familia Hohenzollern, li se cere a avea sufletul îndestul imbibat de sentimente cavalereştĭ pentru a face dreptate chiar unuĭ adversar, maĭ cu seamă unuĭ adversar politic.

Ce aĭ fi zis, D-le Beldimanŭ! dacă, a doua zi de atentat, aĭ fi auzit că principele Ferdinand ar fi chemat pe ofiţeriĭ batalionuluĭ sĕŭ şi le-ar fi spus că a aflat cu regret că eĭ, amestecându-se în chestiunĭ care nu-ĭ privesc, aŭ făcut un act pe care îl dezaprobă?

Ce aĭ fi zis, D-le Beldimanŭ! dacă Regele, şi şeful suprem al armateĭ, ar fi ordonat o anchetă şi ar fi mutat imediat din acel batalion pe maiorul Cocea?

Aşa e că D-ta, şi lumea întreagă era să recunoască că principele Ferdinand şi Regele eraŭ absolut străinĭ de acest atentat? — Rĕmânea o bănuială asupra guvernuluĭ, dar principiĭ de Hohenzollern eraŭ să fie afară din chestiune.

Astă-zĭ Carol, Cocea, Ferdinand, Lahovary, Gorjan, Arion, Paraschivescu sunt una, toţĭ adversarĭ aĭ bĕtrânuluĭ Beldimanŭ, rĕzbunându-şĭ prin violare de domiciliŭ şi prin loviturile unuĭ Sparafucile—maĭ mişel de cât cel legendar — căcĭ operează însoţit de 11 oamenĭ armaţĭ.

Regele uneĭ ţărĭ, cu principele moştenitor şi cu tot guvernul, calcă legile, deneagă dreptatea, lovesc şi varsă sânge. — E un fapt scârbos, care revoltă inima omuluĭ şi care atinge prestigiul şi demnitatea ţăreĭ româneştĭ, punêndu-o pe aceeaşĭ treaptă cu ţara zuluşilor — dacă asemenea lucrurĭ s-or fi întâmplat vre-o dată pe acolo saŭ unde-va!

O asemenea atitudine indică sfîrşitul trist al uneĭ epopee frumoase!!

Iluziunile multora s'aŭ stins de mult şi tare mi-e frică ca dispreţul public să nu ruginească Coroana de oţel.

Primeşte, D-le Beldimanŭ! încredinţarea distinseĭ mele consideraţiĭ.

Un dinastic.

ALEGERILE IN GERMANIA

BERLIIN 4 Iunie.—Până la 7 jum. seara 276 resultate sunt cunoscute. Printre aleşĭ sunt: 32 conservatorĭ, 5 partidul imperiuluĭ, 2 Uninnea liberală, 46 centru, 5 partid liberal al poporuluĭ, 19 democraţĭ socialiştĭ, 3 antisemiţĭ, 8 polonezĭ, 6 alsacienĭ, 1 danez, 1 independent, 135 balotagiĭ.

Candidaţiĭ în balotagiĭ se împart astfel: 63 liberalĭ-naţionalĭ, 71 socialiştĭ, 41 conservatorĭ, 12 uniunea liberală, 24 partidul liberal al poporuluĭ, 5 polonezĭ, 4 ţĕranĭ, 25 centru, 13 guelfĭ, 1 alsacian, 1 partid al imperiuluĭ, 12 antisemiţĭ, 8 partidul poporuluĭ.

Ziaristul Fusangel a fost ales la Olpe-meschede.

La Siegen, balotagiŭ între D. Stoecker şi liberalul-naţional D. Dresler.

Alegerea D-luĭ Ahlwardt e considerată ca asigurată la Friedberg şi la Neu-Stettin.

Printre candidaţiĭ centruluĭ favorabilĭ proiectuluĭ militar aŭ fost aleşĭ: D. Lender la Rastadt; prinţul d'Arenberg la Molmedy; pe când D. Smula. opus proiectuluĭ este în balotagiŭ la Benthen cu D. Merrlich, favorabil proiectuluĭ.

Prinţul Carolat a fost ales la Guben; D. Roesecke la Anhalt. Ambiĭ aceştia, cu toate că nu sunt din nicĭ un partid sunt dispuşĭ a se înţelege cu guvernul.

Partidul liberal al poporuluĭ a perdut Potsdam, Brandenburg şi Detmold.

Uniunea liberală a perdut Wolfenbuttel şi Halzminden.

Ordinea restabilită

Toate ziarele aŭ vorbit zilele astea de rĕscoalele de la Chiajna; nicĭ unul însă nu a putut da pe larg cauza rĕscoaleĭ saŭ urmările eĭ. Cât pentru gazetele guvernamentale, ele care găsesc destule coloane pentru injuriĭ şi pentru pripite desminţirĭ, aŭ fost maĭ laconice de cum li-ĭ obiceiul.

Faptul nu-ĭ noŭ: îndată ce-ĭ vorba de nemulţumirile sătenilor, nemulţumirĭ care izbucnesc une-orĭ în mod violent,— suntem siguri că a doua zi vom ceti în presa subvenţionată cuvintele stereotipe: „ordinea a fost restabilită“. Şi în cuvintele astea se presupune că s'a dat destulă satisfacţie opinieĭ publice alarmate.

Aşa a fost şi cu rĕscoala sătenilor: depeşile de pe „câmpul de operaţiune“ spuneaŭ că Jack Schingiuitorul şi Vartiadi aŭ restabilit ordinea, dar nu arătaŭ nicĭ odată pe larg, în ce mod această sinistră ordine a fost întronată. Numaĭ în urmă, după trecere de vreme îndelungată, după ce câte-va glasurĭ sfîşiate putură rĕsbate pănă la noĭ, am aflat că moderniĭ Atila s'aŭ purtat în câmpiile arse de soare şi arse de ciocoĭ, ca într'o ţară cucerită; numaĭ atuncĭ am aflat scene desperechiate din sîngeroasa epopee agrară.

Cerem dar şi astăzĭ, ca dacă reptilele tac, cel puţin Monitorul Oficial *să ne spună* cum *s'a potolit mişcarea de la Chiajna, câte victime aŭ rĕmas în mânile apărătorilor ordineĭ, câte lacrămĭ şi cât sînge costă pe iloţiĭ Românĭ domnia aceste ordinĭ.*

Argus.

SATIRA ZILEI

Germania şi noi

Imperiul german se clatină! Nu cunoaştem până acum rezultatul complect al alegerilor, totuşĭ putem afirma că gloria canceleruluĭ Caprivi se stinge, precum s'a stins şi faima luĭ Bismark!... S'a dus pe copcă viaţa falniceĭ Germaniĭ oficiale!

Un fapt elocuent ni se prezintă: după ce guvernul imperial a terorizat lumea, după ce împĕratul a recurs la ameninţărĭ teatrale, după ce s'aŭ luat mĕsurĭ draconice în potriva socialiştilor, — Vilhelm a fost silit să recurgă la ultima scîndură de scăpare: el a telegrafiat ziaruluĭ *Timpul* din Bucureştĭ, să ia apărarea proiectuluĭ militar.

E drept că redacţiunea organuluĭ moderat în limbagiŭ s'a grăbit să se pue în serviciul luminităţeĭ sale,—dar nu-ĭ maĭ puţin adevĕrat că tristă trebue să fie soarta Germanieĭ oficiale.

•In *Timpul* de Vinerĭ a apărut un articol plin de sfaturĭ date poporuluĭ german, îndemnându-l să voteze barem propunerea Huene. De sigur, articolul va face senzaţie în Germania, maĭ ales că el conţine o frază genială, una din acele fraze care trec la Istorie şi capătă bilet de liber parcurs de-a lungul veacurilor. Ascultaţi-o.

Este straniŭ ca tocmaĭ un proiect, prin care se măreşte puterea armateĭ unuĭ Stat mare, să nu fie privit ca o garanţie de pace.

Aţĭ auzit? Când un Stat mare se înarmează până în dinţĭ, e semn de pace! Când es nourĭ pe cer, e semn că o să fie senin; când îngheaţă apa în casă, e semn că o să ne topim de căldură; când scriĭ articole în *Timpul* despre politica Germanieĭ, e o garanţie că nu-ţĭ lipseşte nicĭ o doagă!

Solidă logică! O, D-le Maiorescu, unde eştĭ să-ţĭ vezĭ aliaţiĭ?!

Cu toate astea, articolul e foarte serios, el a avut intenţia să pacifice spiritele în Germania şi să asigure triumful proiectuluĭ militar.

Apoĭ cum, Doamne iartă-mĕ, să nu zic eŭ că s'a dus de rîpă marele Imperiŭ?

Noroc numaĭ că sfaturile *Timpuluĭ* aŭ venit tocmaĭ când... e straniŭ, dar e aşa... tocmaĭ când începuse despuierea scrutinuluĭ. Altfel, par'că vedeam pe Wilhelm triumfând...

La urma urmeĭ, nicĭ nemţiĭ nu-s oamenĭ cuminţĭ. In loc să ceară favoarea articolelor *Timpuluĭ*, ar fi fost maĭ simplu să se adreseze cetăţeanuluĭ Foloştină, care le-ar fi pus imediat la dispoziţiune o duzină de Cocĭ şi... să te ţiĭ goană pe opoziţie!

Unde maĭ puĭ că fie-care Coce ar fi descoperit pe acolo câte o mătuşă, şi s'ar fi produs un progres real, pe şi prin *nepotism* în industria cociferă.

Satyr.

Demisia D-lui Colonel N. Gradisteanu

D. Colonel N. Grădişteanu a adresat D-luĭ director al ziaruluĭ *Voinţa Naţională* o scrisoare, pe lângă care alăturează o copie după demisia sa din armată.

Regretăm mult această hotărâre luată de colonelul N. Grădişteanu, şi vom reveni asupra aceşteĭ demisiunĭ şi maĭ ales asupra cauzelor care aŭ motivat-o.

Iată scrisoarea D-luĭ colonel N. Grădişteanu:

D-luĭ direct. al „Voinţeĭ Naţională“

Domnule Director,

Părăsind oştirea, m'am crezut dator să adresez D-luĭ general de divisie, sub ordinele căruia mĕ aflam, un raport în care îĭ arătam cuvintele carĭ m'aŭ silit a lua această decisiune. Convins fiind că acest raport va rĕmâne în cartoanele corpuluĭ de armată saŭ ale ministeruluĭ şi dorind a-l pune în vedere tuturor foştilor meĭ fraţĭ de arme, cărora le adresez o ultimă salutare, vĕ rog să bine-voiţĭ a însera acest raport al meŭ în coloanele stimatuluĭ D-v. ziar.

Primiţĭ, vĕ rog, împreună cu mulţumirile mele anticipate, espresiunea consideraţiuneĭ mele.

Colonel în retragere
N. Grădişteanu

Iată şi copia după demisia D-luĭ colonel N. Grădişteanu:

Domnule general,

Am avut onoare a vĕ înainta demisiunea mea, în formele strict cerute de regulamente, cu un raport special aşa că nicĭ o dificultate saŭ întâmpinare să nu maĭ fie posibilă.

Un vechiŭ ofiţer însă, care a iubit armata şi a putut avea fericirea să capete şi să conserve stima şefilor şi afecţiunea camarazilor sĕĭ, nu poate, după 38 anĭ de serviciŭ nepătat, să renunţe la cariera căreia s'a devotat o viaţă întreagă fără cuvinte serioase, pot zice imperioase, de demnitate personală, şi de interes general pentru ceĭ carĭ rĕmân sub drapel.

Aceste cuvinte puternice vĕ cer voe a vi le semnala, Domnule general, atât pentru justificarea decisiuneĭ mele cât şi pentru a vĕ putea convinge că ea este nestrămutată.

Pentru a 4-a oară am onoare a vĕ prezenta demisiunea din armată, pe care o părăsesc cu regret, silit însă de împrejurărĭ.

In anul expirat, în luna August, cu ocazia unuĭ marş de noapte, am fost înlăturat şi comanda brigadeĭ încredinţată altora. A trebuit învederat să vĕd în această depărtare o intenţiune pe atât de favorabilă celor ce mĕ înlocuiaŭ cât şi de jignitoare prestigiuluĭ ce aveam necesitate a conserva neatins în comandament.

V'am presentat imediat demisia şi Dv. mi-aţĭ înapoiat-o formal, deosebit de măgulitoarele cuvinte ce aţĭ bine-voit a-mĭ exprima.

La Septembre, tot în anul trecut, cu ocasia manevrelor de cavalerie ce ereaŭ să se facă, pentru a doua oară am fost înlăturat şi comanda celor 2 brigăzĭ de cavalerie încredinţată altora maĭ nuoĭ de cât mine.

In asemenea condiţiunĭ am crezut că nu este bine a maĭ urma un serviciŭ ce vedeam că displace unora şi mi-am dat a 2-a oară demisiunea. Atât D-voastră cât şi D. ministru m'aţĭ asigurat că nu era nicĭ o intenţiune de a fi exclus de la o comandă la care îmĭ dădeaŭ drept gradul şi vechimea mea. Mi s'a respins demisiunea şi, ca satisfacere, am fost numit comandant al brigăzeĭ de cavalerie în manevre, carĭ însă nu aŭ avut loc. A 3-a oară, în Martie, asemenea am vĕzut că se urzeşte a fi înaintaţĭ alţiĭ maĭ noui; am dat demisia, care mi s'a respins, fiind rugat a-mĭ continua serviciul şi spuindu-mi-se verbal că nu e nimic făcut, să am răbdare.

Sunt, D-le general, de 4 anĭ comandant de brigadă şi, în tot acest timp, eu oca-

sia maĭ multor manevre, nu am avut de cât mulțumirĭ din partea șefilor.

Am comandat în manevrele de la Țigăneștĭ, sub ochiĭ D-luĭ ministru de resbel, atuncĭ șef de stat-major al D-luĭ general Radovicĭ, comandantul șef, avangarda unuĭ corp de armată compusă din cele 3 arme și nu am primit de cât felicitărĭ, atât din partea D-sale cât și a șefilor meĭ direcțĭ și maĭ cu seamă a Majestățeĭ Sale Regeluĭ. Am satisfăcut astfel cerințelor articoluluĭ 13 din legea de înaintare, pe care nu le îndeplinesc aceĭ maĭ nouĭ de cât mine carĭ aŭ avut fericirea de a fi înaintațĭ.

Ce rĕmâne militaruluĭ, chemat după o nesfârșită abnegațiune, să își sacrifice și viața pe câmpul de onoare, când legea, în basa căreia el cu voeșie face toate sacrificiile, este înlăturată?

Este o datorie de demnitate pentru el, este o datorie de onoare față cu frațiĭ sĕĭ de arme, să se retragă când dreptul sĕŭ este violat, saŭ când aprecierea șefilor, în de afară de lege, îl arată că nu se maĭ poate bucura de încrederea lor. Aceasta am și făcut, îndeplinindu-mĭ, pentru ultima oară, datoria mea de militar, reintrând imediat în viața privată.

Colonel în retragere
N. Grădișteanu.

POLITICA EXTERNA

Austro-Ugaria

Discursul Impăratuluĭ Franz Iosef cu ocazia primireĭ delegațiunelor Austro-Ungureștĭ precum și exposeul D-luĭ Kalnoky în delegațiunea ungurească asupra politiceĭ externe a produs pretutindenea, chiar și în Rusia efectul cel maĭ bun, numa în Germania nu. Asigurările de pace ale împăratuluĭ Austrieĭ și declarațiunea că această pace nicĭ o dată nu pare maĭ sigură de cât azĭ a impresionat rĕŭ cercurile polititice germane, și presa oficioasă. Aceasta dintr'un motiv simplu dar puternic fiind-că aceste asigurărĭ vorbesc și ele contra proiectuluĭ militar.

Altă dată asigurările de pace ce veniaŭ din Viena saŭ din Roma eraŭ salutate la Berlin cu entusiasm, astă-zĭ pressa oficioasă Germană în parte tace și în parte declară că și împăratul și contele Kolnoky se înșală dacă cred în intențiunile bune ale Rusieĭ și Franțeĭ. Ba unele ziare germane merg așa de departe că spun dacă Austria va presista în atitutinea sa Germania nu va maĭ căuta într'o viitoare complicație de cât propriile sale forțe și va părăsi pe aliatul sĕŭ.

Germaniĭ, adică diplomația germană, din punctul eĭ de vedere are tot dreptul de a fi supărată pe Franț Iosif și contele Kolnoky pentru declarațiunele lor. Intr'adevĕr, diplomația germană și politicianiĭ germanĭ pentru ca să poată căpăta la alegerile din 15 Iunie o majoritate parlamentară favorabilă proiectuluĭ militar își daŭ cele maĭ marĭ silințĭ de a dovedi poporuluĭ relele intențiunĭ ale Rusieĭ și Francieĭ față cu Tripla-alianță și în special cu German'a. Harțĭ privitoare la dislocațiunea trupelor Tripleĭ și Dubleĭ alianțe circulă actual minte în toată țara, zilnic se împrăștie sute de miĭ de foĭ volante în care se încearcă a se arăta superioritatea armateĭ franceze și înmijlocul acestor opintirĭ pentru obținerea în sfârșit a proiectuluĭ militar, declarațiile în delegațiile Austro-Ungare aŭ căzut ca o boambă. Presa protivnică legeĭ militare face într'adevĕ cel maĭ larg uz de aceste declarațiunĭ și propabil că vor contribui într'u cât-va la succesul electoral al opozițieĭ.

Pe de altă parte Impĕratul Franz-Iosef și Contele Kalnoky eraŭ constrânșĭ de a face asemenea declarațiunĭ, întâiŭ fiind-că nicĭ o chestie europeană azĭ nu amenință momentan pacea și al doilea fiind-că declarațiunĭ contrarie ar fi periclitat reforma valuteĭ austro-ungare.

Orĭ-cum, o rĕceală trecĕtoare s'a produs între ceĭ douĭ maĭ însemnațĭ aliațĭ din Tripla-alianță. Uniĭ pretind chiar—aceasta însă noĭ nu o credem—că tripla alianță nu va maĭ fi reînoită după espirarea tratatuluĭ. Singurul lucru adevĕrat e că aliațiĭ se plânge că militarizmul german îĭ silesc și pe dênșiĭ de a se ruina prin înarmărĭ încă înaintea isbucnireĭ rĕsboiuluĭ.

C. N.

Atentatul de la 20 Maiu si Presa

Voința Națională:

După ce aŭ *regularisit* libertatea alegerilor, după ce aŭ pus un frâŭ libertățeĭ întrunirilor, conservatoriĭ s'aŭ năpăstuit acum, cu o furie sălbatică, asupra libertățeĭ preseĭ. Singura armă cu care cetățeniĭ maĭ pot, în aceste triste vremurĭ, să lupte în potriva uneĭ stăpânirĭ tiranice singura deschizĕtură prin care dênșiĭ maĭ pot să 'șĭ resufle nemulțumirile și durerile lor este presa; eĭ bine, și această armă conservatoriĭ voesc s'o confisce și această daschizătură voesc s'o închidă, pentru a face în jurul stăpânireĭ lor liniștea morțeĭ, tăcerea cimitirelor.

Alegerile le-aŭ redus la o simplă formalitate administrativă, în care legiunile de funcționarĭ polițieneștĭ și batalioanele de ciomăgașĭ avinațĭ stăpânesc urnele, decid de soarta candidaților, de vreme ce alegĕtoriĭ adevĕrațĭ, terorizațĭ prin arestărĭ, procese și bătăĭ nicĭ nu maĭ îndraznesc să iasă din casă; întrunirile nu se maĭ pot ține de cât cu învoirea poliției, căcĭ nicĭ un antreprenor de sală nu cutează să și-o închirieze înainte de a fi cerut autorizarea prefectuluĭ, și dacă în cele din urmă întrunirea se ține, cetățeniĭ sunt nevoițĭ să treacă prin îndoite șirurĭ de bătăușĭ, de agențĭ de poliție și de soldațĭ.

Acum a sosit timpul preseĭ. Până ce guvernul să propună în Parlament mĕsurile restrictive pe care organele oficioase ni le anunță de atâta timp, s'a recurs la un mijloc maĭ expeditiv, spre a reduce la tăcere ziarele oposiționiste. Guvernul nu face, ce e drept, nicĭ un proces de presă; în schimb însă, el face procese ziariștilor, nu se condamnă ziariștiĭ pentru delicte de presă ci pentru alte delicte închipuite, ceea ce este infam și cinic. Cu modul acesta, delictele de presă pot fi aduse, în mod indirect, înaintea tribunalelor ordinare și Constituțiunea poate fi astfel eludată, Guvernul nu îndrăznește să facă *Adevĕruluĭ* un proces de presă, temêndu-se ca dintr'un asemenea proces să nu iasă destăinuirĭ grave în sarcina multora din puterniciĭ zileĭ; el se maĭ teme ca verdictul juraților să nu fie maĭ mult o condemnare a regimuluĭ de cât a organuluĭ de oposiție. De aceea conservatoriĭ aŭ recurs la un mijloc mult maĭ comod; vor să lovească de a rîndul în parte pe fie care din redactoriĭ *Adevĕruluĭ*, pe unul l'a expulsat, pe douĭ dintr'ênșiĭ i-aŭ maltratat într'un mod barbar, pe un altul, grație uneĭ miserabile inscenărĭ polițieneștĭ, l'aŭ condamnat pentru un delict imaginar la un an de zile închisoare.

Dar loviturile îndreptate în contra *Adevĕruluĭ* fac parte dintr'un întreg sistem de persecuțiunĭ, ce s'a organizat în contra preseĭ din opoziție. A fost lovit maĭ întâiŭ *Evenimentul* din Iașĭ prin espulsarea unuia din redactoriĭ sĕĭ; apoĭ a venit rêndul ziariștilor Brădeanu și Popescu, carĭ aŭ fost ținuțĭ arestațĭ timp de două sĕptĕmânĭ în mod preventiv, *pentu un delict de presă;* nu știm a cuĭ va fi rêndul mâine. *L'Indépendance roumaine* a anunțat erĭ că D. Jecu, unul din colaboratoriĭ *Adevĕruluĭ*, care până acum n'a fost nicĭ espulsat nicĭ arestat, va fi dat în judecată pentru motivul că ar fi bătut pe un vênzător de gazete. Să ne așteptăm decĭ la o nouă înscenare polițienească, cu martorĭ născocițĭ de poliție; să ne așteptăm decĭ în curênd la condamnarea D luĭ Jecu... și cine știe ce atentate nu se maĭ pregătesc în contra preseĭ? *Timpul* ne-a spus că actul de violență al ofițerilor din batalionul principeluĭ Ferdinand era indicat ca singurul mijloc de apărare în contra *Adevĕruluĭ;* acest act, în loc de a fi înfierat de presa guvernamentală, a fost din potrivă aprobat, iar autoriĭ lor felicitațĭ ca și cum ar fi îndeplinit cine știe ce vitejie pe câmpul de onoare. După teoria *Timpuluĭ* și a celor lalte oficioase, ofițeriĭ eraŭ datorĭ să rĕsbune pretinsa ofensă ce s'a adus capuluĭ batalionuluĭ principeluĭ Ferdinand; asemenea acte de rĕsbunare fiind *indicate,* consiliate și încurajate trebue să ne așteptăm de aci înainte ca atuncĭ când Suveranul va fi atacat într'un ziar, pentru atitudinea sa neconstituțională, un alt maior Cocea să lovească pe ziaristul care a îndrăsnit să se atingă de șeful sĕŭ.

Dar lucrurile pot merge maĭ departe; funcționariĭ de la poliție, ofițeriĭ de jandarmĭ, pot merge mâne într'o redacție să rĕzbune ofensa adusă prefectuluĭ de poliție; funcționariĭ de la culte vor putea imita exemplul ofițerilor de vânătorĭ, pentru a rĕzbuna onoarea atăcată a D-luĭ Ghiță Ioan saŭ a demnuluĭ sĕŭ fiŭ, accizariĭ și pietrariĭ primărieĭ, într'o bună dimineață, vor putea năvăli într'o redacție, vor putea bate și schilodi pe redactorĭ sub pretext că șeful lor, D. Filipescu, a fost insultat...

Pe această cale, nu știm unde ne putem opri. Și totușĭ, aci va trebui să ajungem dacă, în adevĕr, după cum pretind jurnalele conservatoare, nu maĭ avem legĭ în țara aceasta, dacă tribunalele și curțile cu jurațĭ nu maĭ există, dacă trăim într'un stat anarhic, dacă presa este declarată atară din lege și dată pradă bandițilorĭ guvernamentalĭ.

Să ne așteptăm decĭ la toate persecuțiunile și la toate violențele. Această tristă situațiune ce se crează preseĭ în țara românească, nu va face însă pe nicĭ un ziarist, care are consciință de însemnata misiune a preseĭ într'un stat constituționa, să capituleze; meseria de ziarist de opozițiune grea și plină de pericole, dar în acelaș timp și foarte onorătoare; ea dobândesce acum, în grelele împrejurărĭ pe care le strĕbatem, caracterul unuĭ apostolat. Nicĭ arestările, nicĭ persecuțiunile guvernuluĭ nu ne vor face să lipsim de la datoria noastră, înfierând abuzurile, denunțând pe șarlatanĭ și pe tîlharĭ, demascând tripotagiurile și scandalurile regimuluĭ, sigurĭ fiind că prin lupta noastră vom readuce domnia legilor, vom reîntrona libertățile noastre publice năbușite.

CRONICA

FRIDILAND

—Scenă autentică din tabără.—

(Gornistul a sunat de teorie. Soldațiĭ din compania .*. s'aŭ adunat cercurĭ-cercurĭ împrăștiate pe câmp. In mijlocul fie-căruĭ cerc câte un caporal saŭ serjent instructor care chestionează și dă explicațiĭ. La o parte serjentul N... pedant, mândru de misiunea sa, dar cu oare-care bună-voință, pune întrebărĭ.)

Serjentul: (adresându-se unuĭ soldat): Ia să-mĭ spuĭ tu, leat, cum îl chiamă pĕ prințul moștenitor?

Soldatul (încurcat): Pĕ prințu...?

Serjentul (apăsat): Pĕ prințu, da!

Soldatul (maĭ încurcat, uitându-se fix înainte-ĭ): Moștenitorul...?

Sergentul (zîmbind cu bunătate): Eĭ da, moștenitorul!

Soldatul (scărpinându-se în cap cu mâna stîngă și lovindu-se cu cea dreaptă peste pulpa piciorulul): Ăsta care-a ieșit acu?

Serjentul: Ăsta, ăsta, dar care vreaĭ?

Soldatul (făcênd o nouă sforțare ca să-șĭ aducă aminte): Știŭ... cum dracu-ĭ îĭ zic?... Fr... Fr... Fr...

Serjentul: Frrrr..... eĭ?

Soldatul: Fridiland!

Rion.

INFORMAȚIUNI

Incunoștiințăm pe toțĭ abonațiĭ și corespondențiĭ noștri că Redacția și Administrația ziaruluĭ nostru, s'a mutat în strada Biserica Eni No. 3.

In fie-care zi primim scrisorĭ semnate de cetățenĭ, — maĭ ales de comercianțĭ, — în care se tânguesc de chipul scandalos în care agențiĭ polițieĭ, comisariĭ comunalĭ și agențiĭ salubrităței le impun abonamente pentru ziarul *Țara.*

Acești agențĭ publicĭ impun fie-căruĭ comerciant abonamente pe timp de un an; și dacă cum-va comercianțiĭ se arată dificilĭ, saŭ intră la tocmeală cu agențiĭ, ca să-ĭ lase numaĭ pentru o jumătate de an, amenințările cu procese de contravențiĭ făcute fără cea maĭ mică jenă, îĭ conving că trebue să tacă, să se supue și să deschidă punga.

Nu ne maĭ adresăm prefectuluĭ de poliție să pue capăt acesteĭ pungășiĭ scandaloase; dar cel puțin D. Nicu Filipescu, primarul Capitaleĭ, D-sa care a fost ziarist, nu vede și nu pricepe ce rol rușinos aŭ agențiĭ municipalitățeĭ și cât de mult eĭ compromit pe conservatorĭ în ochiĭ cetățenilor cu aceste buzunărelĭ care nu se maĭ sfârșesc?

Se crede că primar al Botoșanilor va fi ales D. Stefan Ganea.

Cu toate protestările ce vin din Botoșanĭ în contra alegerilor comunale, D. L. Catargiu este decis a nu anula alegerile.

Din Cette ni se telegrafiază, că ierĭ saŭ constatat șease decese choleriforme.

Instrucția în afacerea soldatuluĭ omorît de un brigadier din escadronul IV de roșiorĭ, înaintează foarte încet.

Din instrucția făcută până acum, precum și din concluziunile raportuluĭ făcut de D. Dr. Kessim asupra autopsieĭ rezultă în mod neîndoios, că nefericitul Ioniță Christea a fost victima brutalitățiĭ brigadieruluĭ sĕŭ.

Față cu aceste constatărĭ ale autorităților militare întrebăm dacă maĭ aŭ ceva ae zis reptilele Timpul, Constituționalul, Țara *și* Independența, *care s'aŭ grăbit a d sminți prima noastră știere în privința acesteĭ crime?*

Tristă meserie e să fiĭ reptilă.

Știrea, că în convenția comercială ce se va încheea cu Austro-Ungaria s'ar fi prevĕzut un regim maĭ favorabil pentru comerțul nostru de vite cu statul vecin, a produs o panică teribilă la târgul de vite din Cluj, Transilvania.

Prețurile vitelor aŭ scăzut aproape cu 60 la sută.

Ministrul de comerț din Budapesta, întrebat fiind telegrafic, a rĕspuns imediat următoarele:

Convenția se va încheia, dar fără a se acorda nicĭ un favor comerțuluĭ de vite din Romănia. Fițĭ liniștițĭ!

Comitele Bethlen

Ce zice D. Alexandru Lahovari la aceasta?

Excelentul nostru artist D. C. Nottara, contrar sgomotelor rĕspândite, că va merge la Cernăuțĭ să de-a câte-va representațiunĭ cu concursul trupeĭ de operetă a Teatruluĭ Național din Craiova, va pleca peste câte-va zile la Carlsbad pentru restabilirea sănĕtățiĭ sale.

D. C. Nottara va sta o lună în Carlsbad.

Maĭ mulțĭ deputațĭ și senatorĭ, carĭ se află în Capitală, aŭ decis de a merge la Sibiŭ cu ocasia conferințeĭ naționale ce se va ține în zilele de 27, 28 și 29 Iunie.

La această conferință importantă vor asista representanțiĭ ziarelor din Capitală.

Din cauză că clișeele comandate în străinătate nu ne-aŭ sosit la timp, mâine ziarul nostru nu va eși ilustrat, după cum ese de ordinar în fie-care Duminecă.

In schimb, vom publica un lung articol al D-luĭ senator N. B. Locusteanu, relativ la procesul secular dintre moșneniĭ Risipițenĭ și ceĭ Dobridorenĭ, proces care va veni pentru a cincea oară înaintea Curțeĭ de Casație, Lunĭ 7 Iunie a. c.

Recomandăm acest articol al D-luĭ Locusteanu celeĭ maĭ deosebite atențiunĭ a cititorilor noștri, afacerea de care e vorba fiind din cele maĭ interesante, nu numaĭ prin natura eĭ, cât și dintr'un punct de vedere maĭ înalt, al moralitățeĭ, desinteresăreĭ și obiectivitățeĭ ce domină sentințele unora din magistrațĭ, sub influența intervențieĭ puternicilor zileĭ.

Aflăm din sorginte positivă, că D. Mișu Sĕulescu, în urma insulteĭ ce i-a adus *Voința Națională* de aseară anunțându-l că va fi numit într'o *funcție salariată de Stat,* va cere satisfacție de la redacția ziaruluĭ în cestiune.

D. Mișu Sĕulescu și-a constituit deja martoriĭ carĭ vor sosi azĭ în Bucureștĭ, în persoana D-lor Aurel Goblescu și Popa Ilie.

Suntem curioșĭ să vedem ce rezultat va avea cavalerescul demers al Monseniorului.

Azĭ se face alegerea membrilor Camereĭ de Comerciŭ din Capitală.

Alegerea va merge strună după placul guvernuluĭ.

ALEXIS BOUVIER

Iubea pe Marie Rose

Marie Rose era o fetișcană zdravăna care umbla cu fruntea sus, știind maĭ bine de cât orĭ-cine că era cea maĭ frumoasă din sat...

Heĭ, una era Marie Rose! Când trecea visătoarea pe ulițĭ, femeile spuneaŭ:

— Se gândește la Jean Collard!

Jean Collard era un flăcăŭ voinic, legat ca un stejar... lat în spate, gros în gât, cu picioarele oțelite. Băiat plăcut, părul bălaiŭ și ochiĭ negri, fața vioae și barba neîngrijită... într'un cuvênt, braconier desăvêrșit, anuțând în ajun pe pazniciĭ de ceea ce avea să ia a doua-zi!

Iubit de femeĭ, urît de bărbațĭ, stimat de popă, desprețuit de primar, și temut de pazniciĭ ogoarelor.

Marie Rose iubea pe Jean Collard!

Jean Collard iubea pe Marie Rose!

* * *

Baudry era un baetan nalt, lung cât un plop, slab ca Sf. Vinerĭ... ca pĕrul negru, mustața neagră, și pielea asemenea.

Mama Marieĭ dorea să și-l facă ginere. Vezĭ că Baudry era băiat așezat, serios, avênd câte-va părăluțe la notarul ținutuluĭ, și pe de asupra un loc bun: paznic de vînat la contele de W...

Marie Rose se gândea la Jean Collard!

* * *

Iată de ce într'o zi fiind îmbrăcată numaĭ în alb, Marie Rose se cunună cu Baudry!!!

Peste nouă lunĭ, drept la zi, dădu naștere unuĭ copilaș negru ca și tatăl sĕŭ... și de atuncĭ, când chipul luĭ Jean i se arăta în minte, lua iute în brațe și-șĭ săruta copilul, ca să nu se gândească de cât la tata luĭ.

* * *

In fie-care seară, Marie Rose se plimba cu copilul pe drumul din marginea pădureĭ de brazĭ... pe când Jean, tupilat în șanț, cu mâna înfiptă în barbă, cu gura strâmbată, o urmărea cu ochiĭ, înnăbușindu-șĭ strigătele răgușite care-ĭ sbuciumaŭ gâtul.

Intr'o seară, copilul dormea; Maria nu vroi să-l scoale și veni singură. Când trecu pe lângă dênsul, Jean o trase de rochie și târând'o în pădure, plânse la picioarele eĭ, sbuciumându-se în iarbă, nebun de durere!...

Maria plânse și ea, iar Jean îĭ uscă lacrămile cu o sărutare care împreună îndelung buzele lor. Ce bine le ședea ast-fel!

Din ziua aceea, biata fată nu maĭ putu suferi pe bărbatu-sĕŭ.. Iubi pe Jean, și atât de în ascuns în cât casa eĭ ajunse un iad, căcĭ Baudry simțea că e înșelat.

* * *

Și acum se începe istoria mea... Sunt foarte mulțumit că-mĭ descarc conștiința!

Intr'o zi eșeam de la cârciumă, lingându-mĭ buzele ude de vinul din ținutul nostru pentru care am o slăbiciune deosebită.

Mă bătu cine-va peste umĕr și m'am întors... Era Jean.

— Vreaŭ să-țĭ spun ce-va!... Aĭ vr-o treabă astăzĭ după prânz?

— Am. să dorm vr-o două-treĭ ceasurĭ!

— Atâta tot?

— Tot!

— Vreĭ să mergĭ cu mine?... am pus mâna pe doĭ mistrețĭ... unul e sigur.

— Și ce-o să facem cu dênșiĭ?

— Sunt dațĭ gata!

— Atuncĭ, ne-am înțeles...

— Bine! peste un ceas... în crâng...

— Peste un ceas.

* * *

M'am dus să mĕ pregătesc, apoĭ întorcêndu-mĕ la cârciumă, am vorbit puțin cu paznicul ca să-l pun pe urme falșe... și dăduiŭ fuga prin grădina cârciumeĭ.

La ceasul știut, eram la întâlnire pregătit cum se cuvenea.

* * *

Stam tupilațĭ într'un șanț, de câte-va ceasurĭ... nimic nu ne dădea speranțe. Un vânător parizian s'ar fi lipsit de așa vênat; noĭ eram deprinșĭ și cu atât așteptam cu maĭ multă băgare de seamă.

De odată mi-se păru că aud un zgomot de crăcĭ sfărâmate... Mĕ uit la Jean ca să-ĭ fac semn cu ochiul, dar el deja luase la numĕr, și cu degetul pe trăgaciŭ, clipind din ochĭ aștepta fiara.

* * *

Apăru, îngrijită, cu nasul în vênt, și doborând la pămênt cu o lovitură de rât un plopușor care îĭ ședea în cale.

— Paf!...

Și mistrețul se rostogoli năvălit de sânge, împlântându și rîtul în mărăcinĭ.

Jean se sculă ca să meargă spre fiară, când de odată se arătă în vêrful colineĭ din față umbra lungă a unuĭ paznic de vênat!

— Haide, tinere, de acum eștĭ prins... adă pușca!

Jean ridică fruntea și se îngălbeni.. Paz-Paznicul era Baudry!

* * *

— Baudry, pleacă! caută-țĭ de drum, ca și când n'aĭ fi vĕzut nimic.

— Aida-de! De când te păndesc!... prea viĭ des pe la mine... când nu sunt eŭ acasă Jean!

— Pleacă.. orĭ se întâmplă o nenorocire!

— Mĕ amenințĭ! ian așteaptă.

Baudry puse pușca la umĕr, glonțul șueră! Jean începu a rîde.

Cel dintâiŭ dădu și celălalt foc și spărcuĭ haina luĭ Jean care se îngălbeni și maĭ mult și zise:

— Uite cum se împușcă... ticălosule! și luă la ochĭ.

Baudry apucase pușca de țeavă, vrênd să-ĭ zdrobească cu patul, capul vrăjmașuluĭ sĕŭ. Dar Jean, maĭ iute, trase al doilea foc.

Glontele intrând pe nărĭ pătrunde țeasta nenorocituluĭ, care se rostogoli peste mistreț.

* * *

Când ajunserăm acasă la dênsul, înoptase. In locuința luĭ era lumină.

Jean tremura din tot trupul.

— Ce aĭ, frate?

— Marie Rose e la mine! Nu cutez să intru.

— Trebue..

El mĕ ascultă ca un copil și intră.

* * *

Iĭ pândeam pe fereastră de la spatele caseĭ. Stăpânindu-se maĭ bine, imputa amanteĭ sale că a venit la dênsul.

— Vezĭ că maĭ adineoarea, zise Maria, m'am certat cu *dênsul...* și a plecat zicând: „Te gândeștĭ la Jean al tĕŭ... dar astă-seară are să fie pus bine, orĭ mă ia dracul!..." Asta m'a înfricoșat! și am venit... te-am vĕzut... plec... sărută-mĕ! Cât eștĭ de galben!

El o sărută și ea plecă.

Am intrat în casă.

— Ce să facem?

— Aidem la cârciumă... Să intrăm prin grădină... și să spunem că până acum am jucat la popicĭ... Aide.

Merse cu mine fără să crâcnească. Și, la unspre-zece ceasurĭ, străjarul însușĭ îl aduse până la ușa caseĭ sale...

* * *

A doua zi, cum m'am sculat, m'am dus să vĕd ce maĭ e noŭ.

Toată lumea vorbea despre paznic, al căruia cadavru fusese găsit pe la patru ceasurĭ dimineața.

Iată ce spunea procesul-verbal:

Baudry, prins fără veste de un mistreț, de abia putu să-i tragă un glonț... A doua lovitură luând foc îndată, iar mistrețul rănit de moarte sărind asupră i, el a apucat pușca de țeavă ca să omoare fiara cu patul... când, printr'o împrejurare neexplicabilă, slobozindu-se a doua lovitură, nenorocitul a căzut jos ca trăsnit...

***

Marie Rose iubea pe Jean Collard!
Jean Collard iub a pe Marie Rose!
Peste un an se căsătoriră... Copilul fu dat în îngrijirea bunicei Baudry, și venea să vadă pe mă-sa de doue ori pe an.

***

De la 15 August trecut, Jean Collard s'a schimbat mult; slăbește, spatele i se încovoiază, ochii i se întunecă.

Aceasta i-a venit din seara zilei nevestei sale, când copilul — care e bucățică ruptă din tată-sĕŭ—i-a zis:

— Ia spune, tată Jean, cum a murit tata Baudry?

Doctorul susține că Jean Collard nu va ajunge până la iarnă.

E V.

DIFERITE STIRI

DIN ȚARA

In *Timpul* de aseară D. N. Boldur Epureanu, fostul primar al Botoșanilor, publică o scrisoare prin care protestează în potriva acusațiunilor ce i se aduc că ar fi exercitat presiuni asupra alegătorilor cu ocasiunea alegerilor comunale din Botoșani. Tot prin această scrisoare D-sa găsește nemerit a se lăuda că administrație mai cinstită ca a sa nu s'a vĕzut nici în împărăția Cerului; că la venirea D-sale a găsit lada comunală toacă, iar la plecare a lăsat'o burduf de bani, și... alte laude conservatoare de soiul acestora.

Toate bune însă cum se face că cetățenii botoșăneni, după atâtea bunătăți n'aŭ mai vroit să-l aleagă?

Iată o enigmă pe care nici D. Boldur-Epureanu nu credem că o va putea deslega.

Timpul de aseară, Vineri, anunță că D. olonel Gorjan, comandantul pieței *se află de eri la Iași.*

Tot Vineri însă D. colonel Gorjau a fost vĕzut în tipografia Luis din capitală, unde își tipărește o Geografie, de către unul din redactorii noștri cu care s'a și salutat chiar!

Nu e așa că *Timpul* își bate amarnic joc de bieții sĕi cititori?

Cu asemenea reporteri,—*bine informați* — mulțămită părinteștei ocrotiri a poliției, D. Ciurcu poate duce tiriși-grăpiși întreprinderea sa la *Timpul*; dar dacă directorul *Timpului* ar avea nenorocita inspirație de a-și lua colaboratorii ca chelneri la expoziția din Chicago, pentru care *Țara* ne asigură că și-a angajat deja fete și *muscalagii*, i s'ar putea prezice de pe acum un formidabil faliment.

Consiliul tehnic superior al ministerului lucrărilor publice a aprobat planul teatrului ce se va construi în orașul Caracal.

Lucrările acestei construcțiuni vor costa 40.000 lei.

Perceptorul districtului Dolj, Al. Dimitrescu, a dispărut de câte-va zile luând cu sine mai multe mii de lei.

Judecătorul de instrucțiune, Theodoru a terminat instrucțiunea în afacerea rescoalei de la Chiajna.

La examenul de Zoologie și Merfologie generală pentru licență în științele naturale, aŭ reușit D-nii D. Gorgos, I. Velichi și Dr. Munteanu.

După cum aflăm, în librăria Ig. Herz a apărut celebra scriere **Cura de apă**, și în fascicole și anume în vre-o 20 de numere, cu 15 bani exemplarul.

Ast-fel ori-cine își va putea procura acest procedeŭ terapeutic, simplu și eftin, prin care se pot vindeca mai toate boalele numai cu apă.

Toate librăriile, colportorii și chioșcurile primesc comande.

DIN STREINATATE

STRASBURG 5 Iunie.—După publicarea resultatului alegerilor s'a făcut o manifestație de 2000 de protestatori socialiști, cari aŭ strigat „Trăiască Bebel! Trăiască Franța." Poliția a făcut mai multe arestări și a risipit mulțimea. Presența patrulelor militare a învins or-ce resistență. Nimeni n'a fost rănit.

Greva din Funfkirchen continuă. Greviștii aŭ primit însemnate ajutoare de la minerii din streinătate. Cu toate acestea se crede că greva se va sfîrși peste două-trei zile.

File rupte din Album

Suveranii cei mai despoți aŭ unul mai mare peste dênșii: *gramatica.*

Molière.

Popularitatea e gloria cu gologanul.

V. Hugo.

Bătrânețea nu are altă podoabă de cât virtutea.

Amyot.

Numai frica pierde Statele.

Voltaire.

Fii mediocru și tîrîtor și vei izbuti în toate.

Beumarchais.

Un ultim cuvênt

Un cerșetor către Păcală:

— *Te rog, Domnișorule! dă-mi câți-va bani să-mi cumpĕr pâine.*

— *Ia acești două-zeci de bani pentru ca să ți cumperi pâine........ și sĕ o bei în sănătatea mea.*

ULTIME INFORMATIUNI

Nenea Iancu Brătescu era s'o pățească una lată de tot.

Venind din Buzĕŭ, trenul s'a oprit lângă gara Vintileanca, în urma inundațiilor, care aŭ rupt terasamentele.

Dându-se jos din vagon, nenea Iancu s'a dus pe jos câți-va pași să mĕsoare adâncimea apei. Cât pe aci era să se înece, dacă un conductor nu l'ar fi tras înapoi în vagon.

La drept vorbind, nenea Iancule, ar fi fost o mare rușine să te îneci în apă alături cu broaștele. Ințelegaem să te îneci într'un decalitru de vin!

Primim dese plângeri în contra serviciului barometric al primăriei.

Rugăm pe D. Nicu Filipescu să dea ordine severe, ca dezgustătoarele trăsuri ale serviciului barometric al primăriei, să nu mai defileze între orele opt, nouă și zece seara pe stragele Capitalei.

Iar plouă.

Și ploaia aceasta, care este generală în toată țara, va zdrobi ultimele speranțe ale agricultorilor noștri în privința îmbunătățirei recoltei porumbului.

Prețul porumbului ce se află în magaziile din Galați, Brăila și Constanța s'a urcat foarte mult.

La concursul general al anului I ținut la școala de Architectură aŭ trecut cu succes examenele, următorii elevi:

Popescu Vasile, Galatis Stelian, Popescu Theodor, Petrescu I. Constantin, Drăgoi Sava, Udrescu Nicolae, Negoescu Athanasie, Erlich Iosef, Stein Adolf, Christoloveanu Anastasie.

Consiliul comunal al Capitalei este convocat pentru diseară.

La ordinea zilei este discuțiunea bugetului.

D. Dr. Gavrilescu, iuspector sanitar, a inspectat județele Olt și Romanați.

Zilele aceste D-sa va face un raport voluminos asupra stării sanitare a județului Dolj.

Mâine se face în toată țara alegerea comitetelor permanente.

Trupa de operetă franceză își va începe pepresentațiile sale imediat ce vremea se va schimba.

In Iași s'a constituit un comitet, compus din D-nii Dr. Bogdan, Gr. Butureanu, A. C. Cuza și I. Paul, pentru a se da un banchet D-lui A. D. Xenopol, eruditul și neobositul profesor universitar și scriitor, care a terminat de curênd al șeasele și ultimul volum al manumentalei sale scrieri *Istoria Românilor din Dacia Traiană.*

Banchetul va avea loc Sâmbătă 12 Iunie, ora 7 seara, în saloanele otelului Traian. Cotizațiunea fixată la 20 de lei va trebui să fie depusă până la 8 Iunie cel mai târziŭ la librăria Maximovici, Iași, strada Golia No. 54, de unde se va elibera și cartea de intrare.

Rîul Ialomița s'a revĕrsat la Broșteni înecând aporape intreg satul.

Rîul Vedea a rupt toate podurile din cursul sĕŭ, întrerupând circulația pe soselele județene și vecinale.

Studenții cari aŭ fost în excursiune cu D. profesor Gr. Tocilescu aŭ sosit aseară în Capitală.

Listă de subscripție

Pentru a se veni în ajutorul inundaților din județul Iași.

	Lei B.
Ziarul **Adevĕrul**	100 —
D. N. B. Lŏcusteanu	20 —
Total . .	120 —

Ziarele ce ne sosesc astăzi din Iași, descriŭ în colorile cele mai negre mizeria populațiunei rurale din județul Iași în urme inundațiilor. Facem din noŭ apel la sufletele caritabile să se grăbească a veni în ajutorul acestor nenorociți. Ori-ce sumă, va fi primită cu recunoștință,— și să nu uităm vorba înțeleaptă că în asemenea împrejurări cine dă *la timp* dă de două ori.

Un vapor englez numit Voodiville s'a înomolit în Dunăre în dreptul orașului Tulcea, întrerupênd și circulația vaselor. S'a trimes șlepuri în ajutor spre a 'l descărca.

Eri a fost un consiliŭ de miniștri la ministerul de interne.

Ultime Telegrame

PARIS, 5 Iunie.—„Gaulois" zice că D. Carnot suferă de o tifliță.

Lanterne consideră sănătatea președintelui ca foarte sdruncinată. Inconjurul D-lui Carnot e foarte îngrijit.

Un buletin publicat după prânz zice însă că D. Carnot e mai bine; înbunătățirea se face încet.

BELGRAD, 5 Iunie.—Skupștina a ținnt ședință solemnă azi cu ocasiunea depunerii jurămîntului de către Rege.

Discursul tronului zice că regele și-a îndeplinit la 1 Aprilie o datorie strictă, căci nu putea să tolereze ca guvernul, lucrând în numele sĕŭ în timpul minorității sale, să restoarne basele vieții constituționale. Actul sĕŭ a fost aprobat cu entusiasm în țară și aprețiat în mod drept în streinătate.

Discursul revelează pretinisele probe de simpatio date de Suveranii și de șefii de Stat străini pentru persoana regelui. Regele asigură că Serbia se va face demnă de această înaltă simpatie, formênd un element de ordine și de progres în Europa Orientală, întreținênd amicițiile dobândite și formând altele noui.

Discursul constată că Skupștina este expresiunea fidelă și sinceră a voinții naționale. Ea a fost convocată pentru a primi jurămêntul Regelui și pentru a vota bugetul și tratatele comerciale cu Germania și Austro-Ungaria. Regele recomandă aceste tratate atențiunii Skupștinei.

Discursul și jurămêntul Regelui aŭ fost aplaudate și aclamate în mod frenetic.

VIENA 4 Iunie.—Delegațiunea austriacă a adoptat creditele pentru provinciile ocupate. Ministrul finanțelor imperiului D. de Kallay, a combătut, în mijlocul aplauzelor vii, criticele violente formulate de tinerii cehi, în privința situațiunei provinciilor ocupate. El a dat deslușiri statistice asupra desvoltărei foarte satisfăcĕtoare țărei.

LONDRA 4 Iunie.—Alegerea suplementară din Linthgowhire.—D. Hope, conservator, a fost ales cu 3202 voturi contra 3024 date D-lui Ure, gladstonian.

Acte Oficiale

Sunt numiți: Gr. Sutzu, fost inspector al bunurilor eforiei, în postul vacant de șef al serviciului spitalelor din cancelaria acelei eforii, și D. Gr. Băleanu în postul de inspector al spitalelor eforiei creeat din noŭ prin budgetul rectificativ pe exercițiul anului curent; D. Vasile Patriciu în postul de advocat la epitropia spitalelor casei, S-tu Spiridon din Iași, însărcinat cu afacorile din Galați, în locul D-lui Ștefan Marinescu Dulugea, care se pune în disponibilitate; D. doctor G. Hanulescu în postul vacant de medic la plasa Argeșei-Rîurile din județul Muscel, cu reședința în comuna Mihăesci.

ULTIMA ORA

Alegerile în Germania

BERLIN, 5 Iunie. — Resultatele cunoscute până ieri seară la 11.

Aŭ fost aleși: 33 conservatori, 15 naționali-liberali, 6 partidul imperiului, 3 uniunea liberală, 57 centru, 1 independent, 5 partidul liberal al poporului, 20 democrați-socialiști, 2 anti-semiți, 14 polonezi, 6 alsacieni, 1 danez, 149 balotagii.

In batalogi se coprind: 67 naționali-liberali, 70 socialiști, 48 conservatori, 12 uniunea liberală, 29 partidul liberal al poporului, 7 polonezi, 5 țĕrani, 27 centru, 3 guelfi, 1 alsacian, 6 partidul imperiului, 15 antisemiți și 8 partidul poporului.

La Jerichow este balotagiŭ între candidatul partidului imperiului, contele Herbert de Bismarck și candidatul partidului liberal al poporului, D. Woelhner.

Un balotagiŭ e considerat ca sigur la Kronach între D. Stoeker și D. Zimmen (uniunea agricolă) și probabil la Stralsund între D. Kendel și conservatorul Langen.

BERLIN, 5 Iunie.—Contrariŭ raporturilor electorale anterioare, până acum, 7 ore dimineața, nici un membru al partidului Richter n'a fost ales, ci 5 membri ai partidului poporului din Germania de Sud.

Partidul liberal al poporului perde definitiv 23 mandate.

— *National Zeitung*, constatând nereușita totală a partidului liberal al poporului, conchide că șansa adoptărei proiectului militar a sporit mult.

D-soara BUCA JAQUES
și
D-nu H. S. ATIAS
Fidanțați
București. Maiŭ, 1893.

NOUTATI JUDICIARE

Suh această rubrică citim în ziarul „Figaro" din Paris cu data de 8 Maiŭ, următoarele:

Curtea de Apel: Un proces dedicat fumătorilor. Hîrtia de țigară *ambré* a d-nilor Gaston d'Argy et C-ia.

Toți fumătorii de țigări cunosc hîrtia de țigară *ambré*, care îi protege în potriva acestui inconvenient neplăcut al lipirei de buze.

Domnilor Gaston d'Argy et C-ie, fabricanți de hîrtie de țigară, se datorește această idee ingenioasă, pentru care aŭ luat un brevet de invențiune și aŭ depus o marcă de fabrică.

Invențiunea era practică, prea practică și prea în posesiunea favoarei publice pentru a nu fi nici de cum imitată.

Ast-fel dar contrafăcĕtorii nu s'aŭ dat înapoi de la o asemenea imitațe, și d-nii d'Argy aŭ avut de luptat împotriva lor până 'naintea Curții de Casațiune. Ne aducem aminte că am dat seamă chiar aci, acum câți-va ani de hotărîrea ce asigura protecțiunea monopolului lor.

Dar contrafăcĕtorii nu se descuragiază ușor. Iată că și alți imitatori, D-nii Braunștein aŭ oferit publicului o hîrtie pe care aŭ botezat-o „Demi-ĕres Cartouches," Bout d'Ambre.

Al doilea proces, ultimul fără îndoială, căci în urma pledoariei D-lui Desjardin pentru D-nii d'Avry et C-ie, Tribunalul corecțional al Senei și după dênsul Curtea de Apel din Paris, aŭ declarat că marca *Hîrtia ambré* este proprietatea lor esclusivă; și că D-nii Braunștein aŭ imitat-o, în vedere — zice hotărîrea — de a aduce în mod fraudulos o confusiune în spiritul cumpărătorilor.

D-nii d'Argy cari țineaŭ, după cum se înțelege, la această nouă consacrare a dreptului lor obțin, afară de acestea, confiscarea tutulor mărfurilor pe cari s'a pus mâna și pagube-interese.

Tipografia Modernă Gr. Luis Strada Academieĭ No. 24.